

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. De (beperkte) beroepen

De commissie van beroep betaald voetbal van de KNVB (verder: beroepscommissie) heeft kennis genomen van een beroepschrift namens E. Alkan, intermediair, van 6 december 2018 alsmede een aanvulling daarop van 1 februari 2019 en een beroepschrift van de aanklager betaald voetbal (verder: aanklager) van 6 december 2018 tegen de beslissing van de tuchtcommissie betaald voetbal van de KNVB (verder: tuchtcommissie) van 3 december 2018 in de zaak tegen E. Alkan (verder: beschuldigde).

De zaak is behandeld op de zitting van de beroepscommissie van 5 februari 2019. De beschuldigde is in persoon verschenen en is bijgestaan door mr. J. Blakborn. Voor het daaraan voorafgaande verloop van de procedure verwijst de beroepscommissie naar onderdeel 1 van de beslissing van de tuchtcommissie.

De tuchtcommissie heeft de beschuldigde vrijgesproken van het primair tenlastegelegde en veroordeeld ter zake van het subsidair tenlastegelegde tot een ontzegging van het recht om als intermediair te fungeren voor de duur van zes (6) maanden, waarvan drie (3) maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee (2) jaar alsmede een geldboete van € 15.000,- (vijftienduizend euro).

Beide beroepen zijn in die zin beperkt dat zij zich niet richten tegen de vrijspraak van het primair tenlastegelegde en mede gelet daarop zal de beroepscommissie uitsluitend een oordeel geven over (onderdelen van) het subsidair tenlastegelegde en de opgelegde straf.

2. De (subsidiare) beschuldiging, zoals neergelegd in de aangevulde tenlastelegging van de beschuldigde (aan hem verzonden op 22 oktober 2018)

De beschuldiging die thans in beroep aan de orde is, luidt als volgt:

“[...] dat u in de periode van 1 juli 2015 tot 8 maart 2018 in strijd met: [...] het bepaalde in artikel 6, lid 1 en lid 3 van het Reglement Intermediairs

- een vertegenwoordigingsbijeenkomst heeft gesloten tussen u en speler Kongolo (de zogenaamde tweede vertegenwoordigingsovereenkomst, gedateerd 3 september 2015), die bepalingen inhoudt die in strijd zijn met de reglementen van de KNVB (te weten het Reglement Intermediairs en/of de Intermediairsverklaring) en/of*
- heeft nagelaten een tussen u en speler Kongolo gesloten vertegenwoordigingsovereenkomst (de zogenaamde tweede vertegenwoordigingsovereenkomst, gedateerd 3 september 2015), ter registratie aan het bestuur betaald voetbal aan te bieden.”*

In deze tenlastelegging leest de beroepscommissie in plaats van het woord ‘vertegenwoordigingsbijeenkomst’ het woord ‘vertegenwoordigingsovereenkomst’. Door deze kennelijke schrijffout te verbeteren wordt de beschuldigde niet in zijn belangen geschaad.

3. Nadere vaststelling van de inhoud van de beschuldiging

Evenals de tuchtcommissie leest de beroepscommissie de tenlastelegging zo dat de beschuldigde wordt verweten: (onder het eerste bolletje) dat in de zogenaamde Tweede

overeenkomst de mogelijkheid is uitgesloten dat de speler zichzelf vertegenwoordigt bij onderhandelingen betreffende de totstandkoming van spelerscontracten en/of overeenkomsten betreffende overschrijving van de speler (verder ook kortweg aangeduid als uitsluiting van het zelfbeschikkingsrecht) en tevens dat de intermediair een beëindigingsvergoeding ontvangt in het geval zoals in de Tweede overeenkomst omschreven (verder ook kortweg aangeduid als recht op een deel van de beëindigingsvergoeding). Voorts wordt de beschuldigde onder het tweede bolletje verweten dat hij de Tweede overeenkomst niet ter registratie heeft aangeboden aan het bestuur betaald voetbal van de KNVB (verder: niet registreren).

Naar de beroepscommissie begrijpt heeft de aanklager zich in beroep op het standpunt gesteld dat de beschuldiging voorts nog zo moet worden gelezen dat daarin ook nog het zelfstandig verwijt wordt gemaakt dat er twee overeenkomsten zijn gesloten die tegenstrijdig van inhoud zijn. De tuchtcommissie heeft in eerste aanleg hierover geen afzonderlijk oordeel uitgesproken.

De beroepscommissie ziet evenmin aanleiding dat te doen. De bewoordingen van de beschuldiging wijzen niet in de richting van bedoeld zelfstandig verwijt. Het zou in strijd zijn met een behoorlijke procesorde als de beroepscommissie in eerste en laatste instantie een oordeel geeft over bedoeld zelfstandig verwijt. Voorts neemt de beroepscommissie nog in aanmerking dat ook in de overige onderdelen van de bewezenverklaring reeds impliciet tot uitdrukking komt dat tegenstrijdigheden tussen de overeenkomsten zijn verboden.

4. Bevestiging van het oordeel van de tuchtcommissie over de uitsluiting van het zelfbeschikkingsrecht en het niet registreren

Op de zitting in beroep is door en namens de beschuldigde verklaard dat de bewezenverklaring niet wordt betwist voor zover het gaat om de uitsluiting van het zelfbeschikkingsrecht in de zogenaamde Tweede overeenkomst als om het achterwege blijven van registratie van de zogenaamde Tweede overeenkomst. Beide onderdelen kunnen volgens de beschuldigde en zijn advocaat bewezen worden geacht. De aanklager heeft zich eveneens op het standpunt gesteld dat deze beide onderdelen bewezen kunnen worden geacht. Gelet op het voorgaande zal de beroepscommissie deze beslissing van de tuchtcommissie voor zover het betreft deze beide onderdelen van de bewezenverklaring met overneming van de gronden daarvoor bevestigen (zie p. 6 van de beslissing van de tuchtcommissie boven tot het opschrift Artikel 4.2 van de Tweede Overeenkomst).

5. Recht op een deel van de beëindigingsvergoeding

In eerste aanleg is de beschuldigde vrijgesproken voor zover het dit onderdeel van de zogenaamde Tweede overeenkomst betreft. De aanklager heeft gevorderd dat dit onderdeel van de bewezenverklaring alsnog bewezen wordt verklaard. Namens de beschuldigde is verzocht voor wat betreft dit onderdeel vrij te spreken.

Artikel 4.2 van de Tweede overeenkomst en de bijbehorende toelichting luidt:

“De Speler en de Intermediair komen overeen dat, indien door de Intermediair voor de Speler in de onderhandelingen bij de totstandkoming van een arbeidsovereenkomst wordt bedongen dat de Speler recht geeft [lees: heeft] op een beëindigingsvergoeding in het geval een nieuwe werkgever aan de huidige werkgever van de Speler een transfersom betaald [lees: betaalt], de Intermediair van de Speler een gedeelte van deze beëindigingsvergoeding ontvangt. De Intermediair ontvangt ½ deel van deze beëindigingsvergoeding.

Voorbeeld: Voor de Speler wordt door de Intermediair een beëindigingsvergoeding in zijn arbeidsovereenkomst met club A bedongen. De speler wordt getransfereerd van Club A naar Club B onder de voorwaarde dat Club B, aan Club A ten behoeve van de afkoop van de bestaande arbeidsovereenkomst een transfersom van EUR 1.000.000,-- namens de speler voldoet. De Speler ontvangt daarvan alsdan op basis van de arbeidsovereenkomst een beëindigingsvergoeding van EUR 100.000,-- bruto. De Intermediair heeft dan recht op ½ deel van de beëindigingsvergoeding, zijnde een bedrag van EUR 50.000,-- exclusief eventueel verschuldigde BTW, indien Club A deze beëindigingsovereenkomst namens de Speler betaalt. Ontvangt de Speler het bedrag van EUR 100.000,-- bruto – althans het netto equivalent daarvan – rechtstreeks en is de club dus niet bereid om de Intermediair rechtstreeks te betalen namens de Speler, dan heeft de Intermediair recht op ½ deel van het netto equivalent dat de speler heeft ontvangen, inclusief eventueel verschuldigde BTW. De Speler betaalt dit bedrag alsdan rechtstreeks aan de Intermediair nadat hij daartoe een factuur van de Intermediair heeft ontvangen.”

Artikel 8 van het Reglement Intermediairs luidt, voor zover hier van belang:

“8. Het is een club niet toegestaan een vergoeding die betaald moet worden aan een andere club, waaronder begrepen een vergoeding die verband houdt met de overschrijving van een speler, opleidingsvergoeding en/of solidariteitsbijdrage als bedoeld in artikel 3 en 4 van het Reglement overschrijvingsbepalingen Algemeen, Opleidingsvergoeding en Solidariteitsbijdrage, geheel en/of gedeeltelijk te betalen aan een intermediair en/of door een intermediair te doen betalen.

9. Het is een intermediair niet toegestaan een belang te hebben in een, al dan niet toekomstige, vergoeding als genoemd in lid 8 van dit artikel.”

De beroepscommissie stelt vast dat onder een vergoeding als bedoeld in artikel 8, achtste lid, van het Reglement Intermediairs een beëindigingsvergoeding is begrepen. Het bedingen van een dergelijke vergoeding is niet verboden. Het Reglement Intermediairs verbiedt echter wel de betaling door een club van die beëindigingsvergoeding aan de intermediair en verbiedt tevens dat de intermediair enig belang heeft in die (toekomstige) vergoeding. Naar het oordeel van de beroepscommissie is artikel 4.2 van de Tweede overeenkomst en de bijbehorende toelichting hiermee evident in strijd.

De tuchtcommissie heeft echter geoordeeld dat artikel 4.2 van de Tweede overeenkomst is toegestaan en heeft daarbij verwezen naar een brief van de directeur FBO, de directeur ProAgent en de directeur betaald voetbal KNVB aan de leden van de FBO van 30 juni 2008. Hiermee moet naar het oordeel van de beroepscommissie bedoeld zijn een brief van 30 juni 2009. In die brief valt onder meer het volgende te lezen:

*“(…) In de praktijk blijkt er echter wel behoefte te bestaan aan de mogelijkheid voor een betaaldvoetbalorganisatie en een spelersmakelaar om over een te komen dat aan de makelaar een bepaalde vergoeding wordt toegekend indien een contractspeler voor expiratie van het betreffende spelerscontract met een betaaldvoetbalorganisatie wordt overgeschreven naar een andere betaaldvoetbalorganisatie. Onderstaand doen wij u enkele suggesties die naar onze mening tegemoet komen aan de in de praktijk bestaande behoefte in dezen. Wij benadrukken hierbij dat geen sprake is van een limitatieve opsomming.
(…)*

4. Betalen percentage aan speler

In het spelerscontract tussen de betaaldvoetbalorganisatie en de speler wordt overeengekomen dat de betaaldvoetbalorganisatie aan de speler zal betalen een bepaald

percentage van de vergoeding die de betaaldvoetbalorganisatie zal ontvangen indien de speler voor expiratie wordt overgeschreven naar een andere betaaldvoetbalorganisatie. De spelers en de spelersmakelaars zelf maken dan vervolgens afspraken over het aan de speler aan de makelaar betalen van een gedeelte van de vergoeding die aldus door de speler wordt ontvangen.”

De beroepscommissie stelt in navolging van de tuchtcommissie vast dat de laatste volzin onder punt 4 van de bedoelde brief uit 2009 niet is te verenigen met het negende lid van artikel 8 van het Reglement Intermediairs. Kennelijk wordt mede op initiatief van de KNVB beleidsmatig toegelaten dat uitzonderingen mogelijk zijn op voormelde bepaling uit het Reglement Intermediairs. Bij deze stand van zaken acht de beroepscommissie dit onderdeel van de beschuldiging weliswaar bewezen, maar zal het bij de bestraffing buiten beschouwing worden gelaten.

5. De bewezenverklaring

De hierboven onder randnummer 2 geciteerde tenlastelegging kan in zijn geheel worden bewezen met dien verstande dat in plaats van ‘en/of’ wordt gelezen ‘en’.

6. De kwalificatie

Het bewezenverklaarde levert overtreding van artikel 6, eerste en derde lid, en artikel 8, negende lid, van het Reglement Intermediairs op.

7. De strafoplegging

De aanklager heeft zowel in eerste aanleg als in beroep gevorderd dat de beschuldigde gedurende een periode van twaalf maanden de bevoegdheid wordt ontzegd om het beroep van intermediair bij de KNVB uit te oefenen met dien verstande dat daarvan een gedeelte van zes maanden voorwaardelijk kan worden opgelegd met een proeftijd van twee jaar. Daarenboven is door de aanklager de oplegging van een geldboete van € 15.000,- gevorderd.

De tuchtcommissie heeft de beschuldigde het recht ontzegd om voor de duur van zes maanden waarvan drie maanden voorwaardelijk als intermediair te fungeren, met een proeftijd van twee jaar alsmede een geldboete van € 15.000,-.

Namens verdachte is naar voren gebracht dat volstaan kan worden met primair een schuldigverklaring zonder toepassing van straf en/of maatregel en voorts subsidiair dat de ontzegging van de bevoegdheid om het beroep van intermediair uit te oefenen uitsluitend geheel voorwaardelijk dient te worden opgelegd.

Bij de strafoplegging heeft de beroepscommissie gelet op de ernst en de aard van de overtredingen welke zijn begaan door de beschuldigde.

Het afsluiten van twee vertegenwoordigingsovereenkomsten met tegenstrijdige bepalingen is niet alleen in het maatschappelijk verkeer, maar ook in het betaald voetbal onaanvaardbaar, onder meer omdat daardoor geen zicht ontstaat op hetgeen daadwerkelijk is afgesproken. Dat zicht is bovendien weggenomen door de Tweede overeenkomst niet ter registratie aan te bieden aan het bestuur betaald voetbal van de KNVB. Een en ander klemmt nog temeer nu juist de Tweede overeenkomst vrijwel alleen bestaat uit bepalingen ten gunste van de intermediair. Van een intermediair moet in redelijkheid verwacht worden dat hij zich in een

geval als het onderhavige realiseert dat van een ernstige overtreding sprake is. Tijdens de behandeling van het beroep heeft de beschuldigde er geen blijk van gegeven dat hij zich de ernst van de overtreding realiseert. Onder meer die omstandigheid geeft aanleiding om als stok achter de deur, anders dan de tuchtcommissie, niet slechts drie maanden voorwaardelijk op te leggen, maar zes maanden voorwaardelijk.

Anders dan namens beschuldigde naar voren gebracht, beschouwt de beroepscommissie het al dan niet door de speler intrekken van de tegen de intermediair gerichte klacht hier niet van veel betekenis. Zelfs als de speler zijn klacht zou hebben ingetrokken, is door de werkwijze van beschuldigde het vertrouwen dat in het maatschappelijk verkeer, en dus ook door de KNVB, de clubs en de spelers, in intermediairs moet kunnen worden gesteld aanzienlijk beschaamd. De namens beschuldigde verdedigde stelling dat de straf moet worden gematigd, omdat er in eerste aanleg geen sprake is geweest van een eerlijk proces wordt verworpen. De beroepscommissie ziet geen enkel aanknopingspunt om te oordelen dat van een eerlijk proces bij de tuchtcommissie geen sprake is geweest.

De beroepscommissie acht een ontzegging van het recht om als intermediair te fungeren voor de duur van negen (9) maanden, waarvan zes (6) maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee (2) jaar passend en geboden. Tevens veroordeelt de beroepscommissie beschuldigde tot betaling van een boete van € 15.000,- (vijftienduizend euro).

8. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld.

Het bewezen verklaarde is strafbaar zoals onder 6. is omschreven.

Beschuldigde is ter zake van het bewezenverklaarde strafbaar.

Beschuldigde wordt, met ingang van 19 februari 2019 het recht ontzegd om als intermediair te fungeren voor de duur van negen (9) maanden, waarvan zes (6) maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van twee (2) jaar. Tevens wordt beschuldigde een boete van € 15.000,- (vijftienduizend euro) opgelegd.

De kosten van de mondelinge behandeling in beroep, welke zijn begroot op € 275,-, worden ten laste van de beschuldigde gebracht.

Aldus beslist op 19 februari 2019 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door [REDACTED], (waarnemend) secretaris.